

Oana BORȘ

Uși întredeschise

Teatrul „George Ciprian” din Buzău și-a înscris scurta existență (numai patru ani) sub semnul particularului, căci el ființează ca un „teatru de proiecte”. O soluție viabilă, se pare, dar și generoasă pentru publicul oricând dornic de a se întâlni cu noul.

Primul proiect al stagiunii: *Show-ul vieții mele*, a fost un spectacol omagial susținut de Tamara Buciuceanu. Cea de-a doua premieră, *Comedia erorilor* de William Shakespeare a marcat, însă, un debut: regizoarea Cristiana Râpeanu, studentă în anul IV la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică–București. Protagonisti, colegi de generație din aceeași facultate. Premisa fiind tinerețea, spectacolul, născut pe scena buzoiană, are ca elemente dominante dinamismul, prospețimea și savoarea. Insuficiente însă pentru a compensa tarele, căci textul shakespearian dă libertate fanteziei creative, care folosită în exces, așa cum se întâmplă aici, aduce o încărcare a scriiturii scenice. Tributara experienței precare ne-a părut și lipsa deprinderii actorilor de a-și asculta partenerul și de

Teatrul „George Ciprian” din Buzău – *Comedia erorilor* de William Shakespeare. Regia: Cristiana Râpeanu. Scenografia: Lia Dogaru. Cu: Cornel Brănescu, Lucian Ghimiși, Florian Ghimpu, Alexandru Gheorghiu, Dalina Ionescu, Ilinca Atanasiu, Cosmin Seleșiu, Lili Perepelicinic, Halina Cornișteanu, Filip Ristovski, Vlad Oancea. Data premierei: 14 noiembrie 1999.

a-i răspunde. În plus, spectacolul mai suferă uneori de absența omogenității.

Dincolo de aceasta, firul regizoral transpare coerent. Lumea adusă pe scenă este o lume vie, organică, nicidecum a rigorii (atâta timp cât ordinea și autoritatea sunt minimize). O lume care capătă localizare: spațiul – piațetă cu elemente stilizate de arhitectură elenă, peste care plutesc acorduri de muzică grecească. Tonalitatea parodică atribuită discursului scenic capătă dimensiune grație prezumțiilor actoricești ce răspund pe

măsură: Lucian Ghimiși (*Dromio*) cu dezinvoltură și cu simț al comicului foarte bine dezvoltat; Cornel Brănescu (*Antipholus*) cu naturalețe dată de o anume inteligență în construcția rolului; Dalina Ionescu (*Adriana*) – prezență cu foarte multă forță; și Ilinca Atanasiu (*Luciana*) – o fină șiretenie în aparenta candoare. Și chiar dacă la finalul spectacolului *Dromio* (Care? Poate eu, poate celălalt.) cere să se tragă cortina, pentru această generație ușile s-au întredeschis. Cine va putea să le deschidă? Va decide timpul.

Dalina Ionescu, Lucian Ghimiși și Cornel Brănescu

